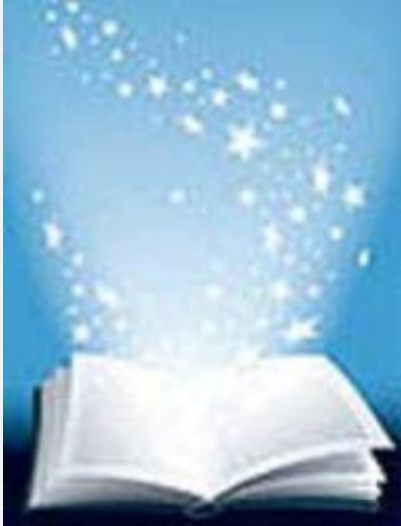

اخلاق دینی

تقریباً در همه ادیان، اخلاقیات فردی با این اصل ساده شروع می‌شود: با افراد چنان رفتار کنید که مایلید با شما آن‌گونه رفتار شود...

تقریباً در همه ادیان، اخلاقیات فردی با این اصل ساده شروع می‌شود: با افراد چنان رفتار کنید که مایلید با شما آن‌گونه رفتار شود:

- هیچ‌یک از شما مؤمن به حساب نمی‌آید مگر آن‌که برای مؤمنان دیگر آن چیزی را بخواهد که برای خود می‌خواهد. (اسلام)
 - اگر می‌خواهی با تو بدرفتاری نشود با کسی بدرفتاری نکن. (آیین زردشت)
 - فرد نباید با دیگران چنان رفتار کند که مورد تأیید خودش نیست. این مبنای اخلاق است. هر رفتاری که این مینا را نداشته باشد خودخواهانه است. (مکتب هندو)
 - چنان رفتار کن که می‌خواهی با تو رفتار کنند. (مسیحیت)
- شفقت‌ورزی

واژه شفقت‌ورزی به معنای رنج بردن است. شفقت‌ورزی بدان معناست که شما می‌توانید درد و رنج دیگران را احساس کنید. در مسیحیت، یهودیت و اسلام شفقت‌ورزی نشان‌دهنده آن است که چگونه مؤمنان از مهربانی بی‌پایان خداوند به بندگانش تقلید می‌کنند. هرچند که قابلیت انسان‌ها برای شفقت‌ورزی و مهربانی به اندازه قابلیت خداوند در این زمینه نیست، مؤمنان می‌توانند این قابلیت خود را تقویت کنند.

فروتنی

در ادیان ابراهیمی، فروتنی نشانه احترام به خدا و آگاهی به این نکته است که خیرات از خدا به بندگانی ارسال می‌شود که شکرگزاری را وظیفه خود می‌دانند. به‌طور مثال در یهودیت، حضرت موسی به جهت این فروتنی مورد توجه است. در اسلام (که خود این واژه تسلیم شدن معنا می‌دهد) فروتنی یک اصل مهم است. مسلمانان آگاهی خود از عظمت خداوند و موقعیت بشر در جهان را در قالب پنج اصل نشان می‌دهند و هر اصل بر نظم مناسب جهان تأکید می‌کند.

امید

بسیاری از متون مقدس اسلامی، مسیحی و یهودی و همچنین آیین‌های دیگر واجد اصل امیدند. امید در مسیحیت یکی از سه فضیلت اصلی به حساب می‌آید. (دو اصل دیگر ایمان و عشق هستند) در اسلام امید بدان معناست که خدا از آنچه رخ می‌دهد آگاه است و هرچه رخ می‌دهد دلیلی دارد و پاداش و عذاب اعمال در نظر گرفته می‌شوند.

[tp://www.hamshahrionline.ir](http://www.hamshahrionline.ir)